

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
והרי יובלות.												◇	ה.		
רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא היא.												!	ה.		
ארבע ראשי השנים הם שהן בארבע ראשי חדשים.	רב אשי:											!	ה.		
באחד בשבט כבית שמאי?												‡	ה.		
הכי קאמר: שלשה לדברי הכל, באחד בשבט מחלוקת בית שמאי ובית הלל.												!	ה.		
באחד בתשרי.	רבי אלעזר ורבי שמעון:												◀	ה.	
ושניהם מקרא אחד דרשו, שנאמר (תהלים סה) לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו.	רבי יוחנן:												◻	ה.	
אימתי לבשו כרים הצאן - בזמן שעמקים יעטפו בר. ואימתי עמקים יעטפו בר - באדר. מתעברות באדר ויולדות באב, ראש השנה שלהן - אלול.	רבי מאיר סבר:											◻	◻	ה.	
אימתי לבשו כרים הצאן בזמן שיתרועעו אף ישירו אימתי שבלים ואמרות שירה - בניסן, מתעברות בניסן ויולדות באלול, ראש השנה שלהן תשרי.	רבי אלעזר ורבי שמעון אמרים:											◻	◻	ה.	
ואידך נמי, הא כתיב יתרועעו אף ישירו.												‡	ה.		
ההוא באפלתא, דהויין בניסן.	[אידך]											!	◻	ה.	
ואידך נמי, הכתיב ועמקים יעטפו בר.												‡	ה.		
ההוא בהרפייתא, דאתיין מאדר.	[אידך]											!	◻	ה.	
בשלמא לרבי מאיר - כדכתיב לבשו כרים הצאן, בזמן שעמקים יעטפו בר, ואיכא נמי יתרועעו אף ישירו. אלא לרבי אלעזר ורבי שמעון, איפכא מיבעי ליה: לבשו כרים הצאן - בזמן שיתרועעו אף ישירו, ואיכא נמי דעמקים יעטפו בר.	אלא אמר רבא:											‡	◻	ה.	
דכולי עלמא לבשו כרים הצאן - בזמן שעמקים יעטפו בר, באדר. והכא בהאי קרא קמיפלגי: (דברים יד) עשר תעשר בשני מעשרות הכתוב מדבר, אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן.													◻	ה.	
מקיש מעשר בהמה למעשר דגן, מה מעשר דגן - סמוך לגמרו עישורו, אף מעשר בהמה - סמוך לגמרו עישורו.	רבי מאיר סבר:											◻	◻	ה.	
מקיש מעשר בהמה למעשר דגן, מה מעשר דגן ראש השנה שלו תשרי - אף מעשר בהמה ראש השנה שלו תשרי.	רבי אלעזר ורבי שמעון סברי:											◻	◻	ה.	
באחד בתשרי ראש השנה לשנים													◻	◀	ה.
למאי הלכתא?													^	ה.	
לשטרות.	רב פפא:												!	◻	ה.
שטרי חוב המוקדמין - פסולין, והמאוחרין - כשירין.	דתנן:												!	ה.	
באחד בניסן ראש השנה למלכים	והתנן:												‡	◻	ה.
למאי הלכתא	ואמרינן:												^	ה.	
לשטרות	ואמר רב חסדא:												!	◻	ה.
לא קשיא כאן - למלכי ישראל, כאן - למלכי אומות העולם.													!	◻	ה.
לא שנו אלא למלכי ישראל, אבל למלכי אומות העולם - מתשרי מנין	אלא הא דאמר רב חסדא:												‡	◻	ה.
רב חסדא מתניתין אתא לאשמועינן?													‡	ה.	
לא, רב חסדא קראי אתא לאשמועינן.													!	◻	ה.
ואיבעית אימא: רב חסדא כרבי זירא מתני לה													!	◻	ה.
לתקופה ורבי אליעזר היא	דרבי זירא אמר:												!	◻	ה.
בתשרי נברא העולם.	דאמר: [רבי אליעזר]												◻	ה.	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
לדין. דכתיב (דברים יא) מראשית השנה ועד אחרית שנה - מראשית השנה נידון מה יהא בסופה.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇			
ממאי דתשרי הוא												^				
דכתיב (תהלים פא) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, איזהו חג שהחדש מתכסה בו - הוי אומר זה ראש השנה וכתיב (תהלים פא) כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב.												!	◇			
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב, מלמד שאין בית דין של מעלה נכנסין לדין אלא אם כן קידשו בית דין של מטה את החדש.	תנו רבנן:											■	◇			
כי חק לישראל הוא, אין לי אלא לישראל, לאומות העולם מניין - תלמוד לומר משפט לאלהי יעקב.	תניא אידך:											■	◇			
אם כן מה תלמוד לומר כי חק לישראל?												ז				
מלמד שישראל נכנסין תחילה לדין. כדרב חסדא												!	◇			
מלך וציבור - מלך נכנס תחילה לדין, שנאמר (מלכים א ח) משפט עבדו ומשפט עמו.	דאמר רב חסדא:											■	!	◇		
מאי טעמא?												^				
אי בעית אימא: לאו אורח ארעא למיקם מלכא אבראי												!				
ואי בעית אימא: מקמי דליפוש חרון אף.												!				
ולשמיתין.													■	<		
מנלן?													^			
דכתיב (ויקרא כה) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ, וגמר שנה שנה מתשרי, דכתיב (דברים יא) מראשית השנה.													!	◇		
ולגמור שנה שנה מניסן, דכתיב (שמות יב) ראשון הוא לכם לחדשי השנה.													ז			
דנין שנה שאין עמה חדשים משנה שאין עמה חדשים, ואין דנין שנה שאין עמה חדשים מיש שיש עמה חדשים.													!	◇		
וליובלות.														■	<	
יובלות באחד בתשרי הוא? יובלות בעשרה בתשרי הוא דכתיב (ויקרא כה) ביום הכפרים תעבירו שופר													ז			
הא מני - רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא היא.													!			
(ויקרא כה) וקדשתם את שנת החמישים שנה, מה תלמוד לומר? לפי שנאמר ביום הכפרים, יכול לא תהא מתקדשת אלא מיום הכפרים ואילך - תלמוד לומר וקדשתם את שנת החמישים, מלמד שמתקדשת והולכת מתחילתה.	דתניא:												■	!	◇	
מראש השנה עד יום הכפורים לא היו עבדים נפטרין לבתיהן ולא משתעבדין לאדוניהם, אלא אוכלין ושותין ושמחין ועטרותיהן בראשיהן. כיון שהגיע יום הכפורים - תקעו בית דין בשופר, נפטרו עבדים לבתיהן, ושדות חוזרות לבעליהן.	מכאן אמר רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא:												■	■	!	◇
ורבנן													ז			
שנים אתה מקדש, ואי אתה מקדש חדשים.	[רבנן]												!	◇		
יובל היא, מה תלמוד לומר? לפי שנאמר וקדשתם את שנת החמישים, יכול כשם שמתקדשת והולכת מתחילתה כך מתקדשת והולכת בסופה, ואל תתמה, שהרי מוסיפין מחול על קדש - תלמוד לומר (ויקרא כה) יובל היא שנת החמישים - שנת החמישים אתה מקדש, ואי אתה מקדש שנת החמישים ואחת.	תניא אידך:													■	◇	